

WINTER 2016

online
KUNST
magazine

'Arthur' van Staf Timmers

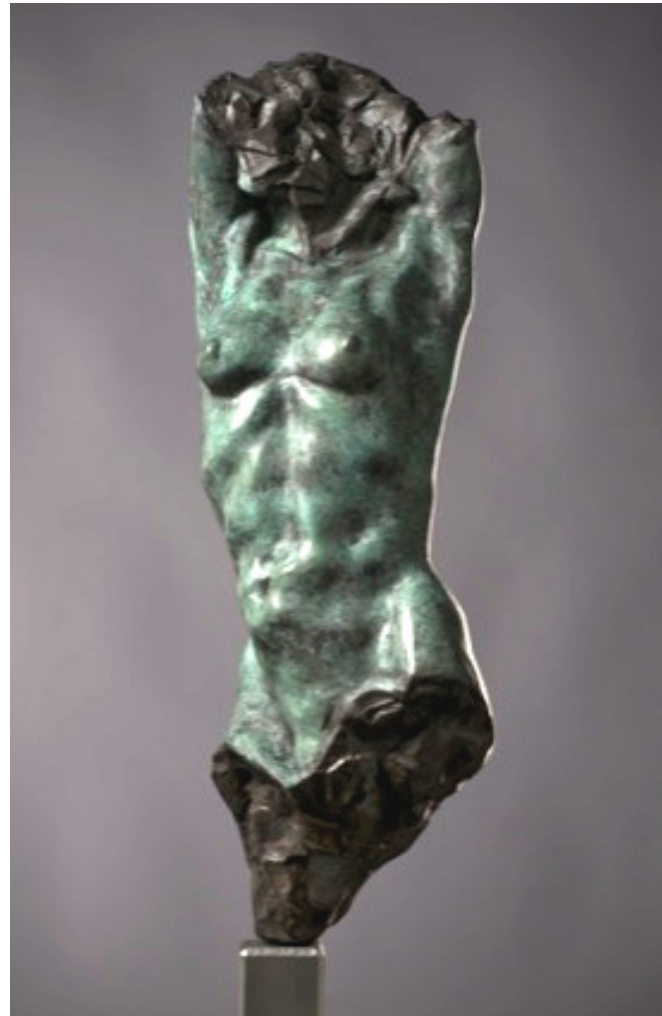
Wat gaat Trump voor de kunst betekenen?

Echt eng, Eng echt

Nieuwe kunst-App

16 Echt eng, Eng echt

4 Godfried Dols, sculptuur

30 A thing of beauty is a joy forever

20 Kinke Kooi
Een lievelingstas als een
getijdenboek

online KUNST magazine

onlinekunstmagazine is een initiatief van Artvices. Zij wil graag kunstliefhebbers met kunst(enaars) in contact brengen en dat doet zij door middel van de website *onlinekunstenaars*, dit magazine en de App *onlinekunstenaars*

onlinekunstmagazine verschijnt vier keer per jaar.

Aan dit nummer werkten mee:

Mariska Sens
Roel Elbers
Geertje Geertsma
Godfried Dols
Bob Tomanovic
Angelica Obino
Alfred Ophof
Lisa Vos, NRC.nl
Krystle Missildine
Geertje Geertsma
Dorothee Bavinck
Wilhelmina van Beek Zoutewelle
Vera Cauwenberghs
Monique van Doorn
Agnes Broeksema

online KUNST magazine

Wat gaat Trump voor de kunst betekenen?
Echt eng, Eng echt
Nieuwe kunst-App

'Arthur' van Staf Timmers

INHOUD

- 4 *Bob Tomanovic*; meester van de compositie
- 6 Tobias Lengkeek: Op het kruispunt tussen conclusies
- 8 *Godfried Dols* sculptuur
- 10 Wat kan de kunstwereld verwachten van The Donald?
- 13 Beetje Brak
- 14 Wanneer mode en kunst samensmelten
- 16 Kunstenaress *Monique van Doorn* wil graag vrouwen laten zien hoe mooi ze zijn
- 18 Echt eng Eng echt
- 20 Wonderbaarlijke meubels van *Roy van Rijt*
- 22 Een lievelingstas als een getijdenboek
- 24 Getekende wereld
- 26 *Carolien de Brouwer* combineert Klimt, Modigliani en Pablo Picasso.
- 28 Kunst op een veer
- 30 *Lex Reerink* maakt grafische kunst in tafels
- 33 *Oude muziek*
- 34 Mijn reis door China
- 38 A thing of beauty is a joy forever
- 40 Nieuw uit België bij www.onlinekunstenaars.nl
- 42 Gezien op Facebook
- 43 Gooi geen schoenen weg voor je nieuwe hebt!

Bob Tomanovic is in Belgrado geboren. Bob doorliep in vier jaar de School voor de industriële vormgeving en vervolgde zijn studie vijf jaar aan de Kunstacademie. Eind jaren tachtig emigreerde Tomanovic naar Nederland alwaar hij zijn loopbaan als zelfstandig kunstenaar en ontwerper voortzette. Hij werd bekend als de uitvinder van de nat-in-nat aquareleer methode en ook nat-in-nat Artisan olieverf techniek. In 2007 verscheen het boek, nu al de bestseller, "Meester van de compositie" van Bob Tomanovic. In zijn boek beschrijft Bob tot in detail hoe de compositorische taal werkt. In 2008 kwam nog een boek uit van Bob's hand - "Gouden tips voor de aquarellist" Tomanovic exposeerde onder andere in Tokyo, Zurich, Den Haag en New York. Zijn werk is vele privé kunstcollecties over de hele wereld, van America , Europa tot Nieuw Zeeland te vinden. Net als in de kunstverzamelingen van Winsor & Newton - Londen, Coral Estate - Curacao, Lila Culturele centrum - Tokyo Kawaguchi, Liqa - Amersfoort, Ministerie van Algemene zaken - Den Haag, Ing Bank - Gennepe en nog vele anderen instellingen en bedrijven. Als interieur architect en ontwerper heeft hij met de verschillende firma's succesvol samengewerkt. <http://bit.ly/2fqsh8I>

De snelheid van de huidige beeldcultuur traint ons brein voortdurend in een aandachtsspanne die slechts luttele seconden beslaat. Hoe houdt een hedendaagse schilder zich te midden van onze vaak hapklare beeldterreur staande? Voor deze uitdaging staat de nog maar pas afgestudeerde Tobias Lengkeek (1991). Zich wel degelijk bewust van zijn kwetsbare positie, toont hij ondanks zijn bescheiden voorkomen een tomeloze passie en ambitie als jonge schilder: "Ik waak ervoor een kunstenaar te worden die enkel aangesproken wordt als mensen een patat met mayo willen bestellen." Zijn werk laat zich evenmin consumeren als een snelle hap op het station.

Tekst: Agnes Broeksema

Tobias Lengkeek: Op het kruispunt tussen conclusies

De leugen die betekenis zoekt

Met zijn onderwerpen vestigt Lengkeek steevast onze aandacht op iets waar wij meestal achteloos aan voorbijgaan. Een kruispunt, een stapel hout, afval, afgedankte spullen, een ondefinieerbare stapel voorwerpen verstopt onder een groot doek. Voorstellingen en materialen die je tegenkomt in het dagelijks leven, maar eenmaal geschilderd verdwijnt hun alledaagse karakter onmiddellijk. Dat is voor Lengkeek nu juist de kracht van schilderkunst. "Het doek en de verf worden iets wat ze van zichzelf niet zijn. Je brengt de werkelijkheid terug tot pure verf en de verf verandert op haar beurt in een suggestie van de werkelijkheid. Het bewustzijn van die leugen maakt een schilderij."

Want het is het besef van dit bedrog dat ons stil doet staan en waardoor ruimte ontstaat om vragen te stellen over de betekenis van wat we zien. Lengkeek: "Vaak begrijpen we op visueel niveau wel wat we zien, maar weten we niet wat de context van het beeld is. Ik zoek naar momenten die vol betekenis zijn en poneer als schilder niet zozeer een antwoord, maar veel liever de vraag."

Experiment

Daarbij laat Lengkeek in zijn werkwijze en presentatie veel ruimte over voor experiment. Hij plaatst schilderijen met frame en al in de ruimte, schildert op skateboards en timmerde van zijn schilderijen zelfs een skatebaan. "Ik wissel bewust af met materialen en technieken om maniertjes te voorkomen en toeval uit te lokken. Als je gaat schilderen weet je dat het fout gaat. Toch zijn de fouten vaak het beste wat je maakt." Dat blijkt wel wanneer hij met het skateboard over zijn schilderijen 'strijkt' zoals met de kwast over het witte doek. De krassende wiertjes laten hun sporen zichtbaar achter en geven het werk een nieuwe betekenisvolle dimensie.

Schilderen als gewelddadige actie

Het rijmt namelijk wonderwel met de visie die Lengkeek heeft

Roadscapes

op schilderkunst: "Schilderen is een vorm van beweging, van een actie die overwegend gewelddadig is. Het schilderij staat stil, maar elke verfstreek is getuige van de actie die er geweest is. Namelijk dat de schilder het witte doek doorbroken heeft. Als schilder doe je de werkelijkheid per definitie geweld aan door het driedimensionale terug te brengen naar een onveranderlijk tweedimensionaal perspectief."

Zijn onderwerpen sluiten nauw aan bij deze visie. Net als dat de verfstreek getuigt van een actie, doet een stapel boomstammen in een onnatuurlijke context dat ook. Door ze tegen een roze achtergrond te schilderen of ze op ingenieuze wijze te laten versmelten met een doorzichtige hand, versterkt Lengkeek onze notie hiervan. Tegelijk onderzoekt hij daarmee de aard van het materiaal en de verandering die het ondergaat. De littekens van het zagen en de stapeling van de stammen getuigen van ons menselijk handelen en daar kunnen wij als kijker op reflecteren. We worden betrokken bij het verhaal dat gaande is en stappen in tussen de voorgeschiedenis en het eindstadium.

Het werk van Lengkeek biedt een

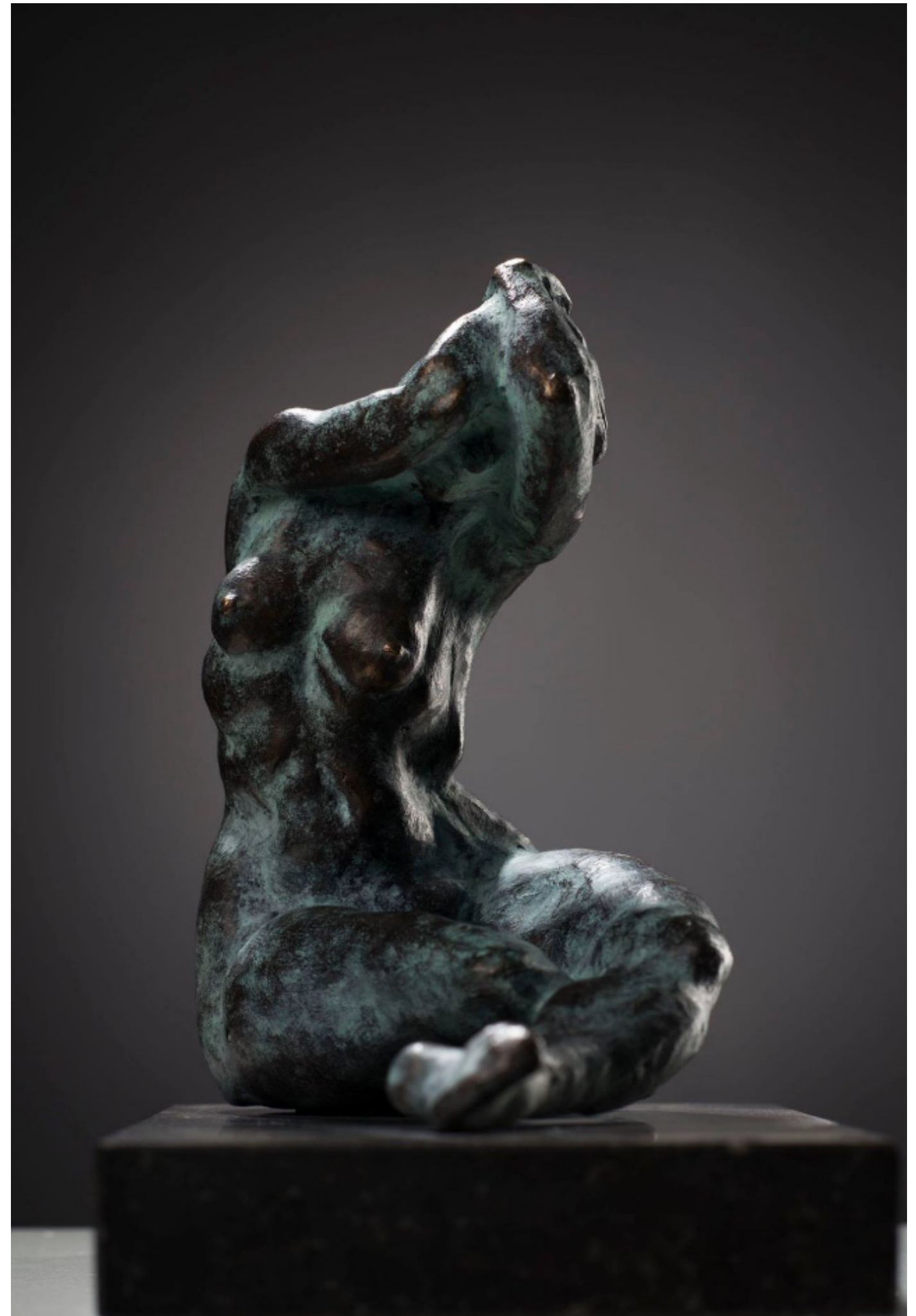
tegenwicht aan de huidige beeldcultuur. Hij schildert niet wat bevredigt, wat gekocht moet worden of wat je niet mag ontgaan. Hij streeft niet naar een voor de hand liggend antwoord, een makkelijk oordeel of al te snelle conclusies. Hij trekt subtiel onze aandacht, houdt die vast en laat ons zoeken naar antwoorden op de vragen die hij poneert. Hij attendeert ons op de mogelijke betekenissen achter de beelden die we dagelijks voorgeschoteld krijgen. Net als in zijn Roadscapes is dat precies het punt waar Lengkeek de kijker achterlaat: op het kruispunt tussen conclusies.

Tobias Lengkeek studeerde onlangs af aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten (KABK) in Den Haag. Hij won de Jan Roëde Award, de Stroom KABK Invest Award en werd genomineerd voor de Piket Kunstprijs. Als 'Best of graduates' was zijn werk reeds te zien bij Ron Mandos in Amsterdam en de Masters Salon 2016 van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. In september exposeerde hij bij Maurits van de Laar in Den Haag.

<http://tobiaslengkeek.nl/>

Ik wil deinen op golven
voelen dat ik word gewiegd
Maar 'k word opgejaagd
door een pack wolven
in plaats van stil geliefd

Godfried Dols

Wat gaat Trump voor de kunst betekenen?

Amerika heeft een nieuwe president gekozen, op 20 januari 2017 wordt Donald Trump geïnaugureerd. De verkiezingen gingen vooral om economie, binnen- en buitenlandse politiek, maar wat kan de kunstwereld verwachten van The Donald? Deutsche Welle heeft wat graafwerk verricht naar eerdere uitspraken van de President Elect ten aanzien van kunst en cultuur.

Het budget van het National Endowment for the Arts (NEA) 148 miljoen dollar, echter de meeste culturele activiteiten worden in de VS niet op landelijk maar op lokaal niveau en door de private sector gesubsidieerd. De invloed van de president op cultureel beleid is dus minimaal, maar hij de Amerikaanse artistieke creativiteit wel beïnvloeden. Denk hier bijvoorbeeld aan kunsteducatie. Eerder dit jaar gaf Trump aan dat de sleutel tot economische succes onder meer de ontwikkeling van een kritisch denkvermogen is, literatuur en kunst zouden hier een belangrijke bijdrage aan leveren. Helaas wil hij het schoolbeleid decentraliseren, het is dus niet gezegd dat deze visie ook tot uitvoering zal komen. Is Donald Trump een mecenas? Eerder dit jaar onthulde Page Six

dat zijn collectie kunstwerken van Franse impressionisten slechts uit kopieën zou bestaan. Volgens The Art Newspaper droeg Trump tussen 1994 en 2010 minstens 465 miljoen dollar (418 miljoen euro) bij aan kunst gerelateerde organisaties in New York. Een schijntje op zijn vermogen van meer dan 10 miljard. Over zijn smaak in kunst is weinig bekend. Wel gaf hij al in 1999 een keer aan, bij het aanzien van een schilderij waarin koeienmest was verwerkt, dat als hij president zou zijn de NEA dit nooit zou steunen. Overigens zat er überhaupt geen geld van de NEA in het project.

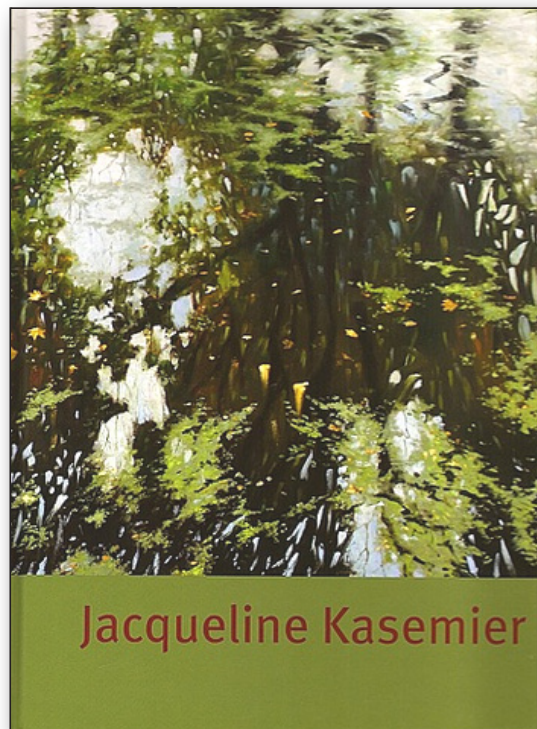
Kunst en culturele, goed voor 702,2 miljard dollar
Kunst is business in Amerika, maar hoe benadert zakenman turns president Donald Trump

deze markt? In 2013 schatte het US Bureau of Economic Analysis dat er in de Amerikaanse kunst- en culturele industrie maar liefst 702,2 miljard dollar omging, waarvan 24,1 miljard dankzij export. Op de vraag hoe Trump deze positieve balans wil behouden reageert hij dat de vrije markt zal uitwijzen welke ondernemingen opbloeien en welke zullen falen. Een liberale houding die geen bijzondere of persoonlijke interesse laat zien.

Invloed op kunstenaars
Kunsthistorie wijst uit dat kunst vaak een weerspiegeling van de samenleving is. Trumps beleid zal wellicht weinig verschil uitmaken, wat zijn presidentschap uitdraagt en voortbrengt daarentegen des te meer.

Bron: *Museumactueel.nl* november 2016

Jacqueline Kasemier

Jacqueline Kasemier

De schrijvers nemen, elk vanuit hun eigen expertise en inzichten, de lezer mee in de kunstwereld van Jacqueline Kasemier. Hierdoor is naast een prachtig kijkboek ook een gevarieerd leesboek ontstaan.

ISBN 9789057861123
Voor € 2,50 extra sturen wij het u toe.
ave@kasemier.nl

€24,50

Met een selectie uit 45 jaar werk van de kunstenaar. 146 pagina's in full color uitgevoerd. Onder anderen werkten Diederik Kraaijpoel (de bekende kunsthistoricus), Rein Pol (collega Noordelijk Realist), Harry Tupan (conservator Drents Museum), Geert Pruiksma (directeur van museum de Buitenplaats, Eelde) en mevrouw Bunna Ebels (historica) aan het boek mee.

Pixel Creation heeft de website voor **Online Kunstenaars** gebouwd!

Full-service internet-bureau voor webdesign & website ontwikkeling
Op de juiste manier online zichtbaar!

Website laten bouwen?

PIXEL CREATION

Webdesignbureau Arnhem
www.pixelcreation.nl

Wanneer **mode** en **kunst** samensmelten

Bekende ontwerpers putten inspiratie uit het werk van bekende kunstenaars. 'De grote golf van Kanagawa' van Katsushika Hokusai blijkt behoorlijk draagbaar.

Door *Lisa Vos*, NRC.nl 28 september 2016

Mode en kunst onderhouden al eeuwen een innige relatie. Soms vloeien de twee zelfs naadloos in elkaar over. Wie kent niet de kleurige Mondriaan-jurken die Yves Saint Laurent in 1965 ontwierp?

Draagbaar?

De kunst om de tijdsgeest te vangen, zo zou je de kunst van de ontwerper kunnen noemen. In veel gevallen blijkt beeldende kunst een fascinerende bron van inspiratie te zijn. Het Instagram-account @AS_A_MUSE laat zien hoe bekende ontwerpers inspiratie putten uit het werk van Gustav Klimt, Vincent van Gogh en andere toonaangevende kunstenaars.

Wie zegt dat kunst alleen in een museum thuishoort? 'De grote golf van Kanagawa' van

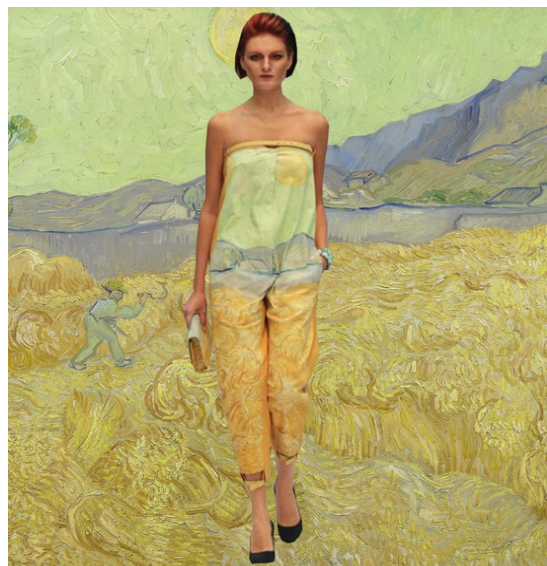
Katsushika Hokusai en 'De Waterlelies' van Claude Monet blijken behoorlijk draagbaar. Dit is een ander verhaal bij de jurk geïnspireerd op het gesigeneerde urinoir 'Fountain' van Marcel Duchamp. Maar misschien is dat het hele idee van haute couture: niet draagbaar en op zijn minst onpraktisch.

Mondriaan-jurken van Yves Saint Laurent

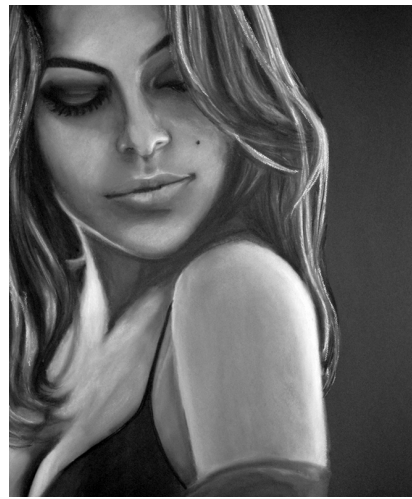
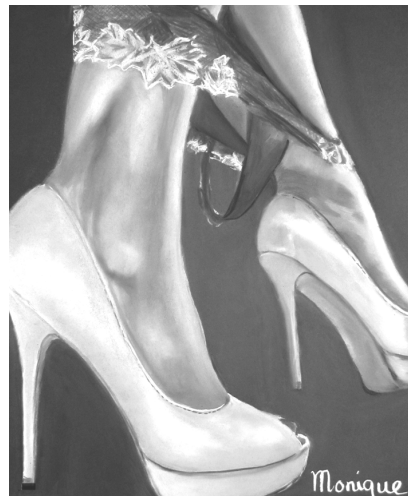
Fountain van Marcel Duchamp

Vincent van Gogh, Plain near Auvers

De grote golf van Kanagawa' van Katsushika Hokusai

Kunstenares Monique van Doorn en haar man leven bewust als 'moderne nomaden', ze hebben geen vaste woon of verblijfplaats. Op deze manier kunnen ze steeds nieuwe indrukken en inspiratie op doen. Monique heeft daardoor ook geen eigen atelier of studio. Om haar werk te verkopen is zij is altijd op zoek naar galeries die het aandurven haar werk te exposeren.

Zij vergeet alles om haar heen als zij bezig ben met haar passie. Die passie is zo optimaal mogelijk van het leven te genieten en daar hoort haar werk ook bij. Monique raakt geïnspireerd door vrouwen die niet bang zijn voor hun sensualiteit.'

Na een foto-shoot, gebruikt Monique de foto als voorbeeld voor haar houtskool schilderijen. Haar modellen zijn vrouwen die we overal tegen kunnen komen in het dagelijkse leven. Ze willen zich wel blootgeven om als model te fungeren voor Monique's werk maar hun identiteit blijft altijd een geheim. Daarom heet de collectie "Little Secret".

Door het Nomaden bestaan hebben Monique en haar man vele favoriete plekken ontdekt, zoals Barcelona, de stad waar alles klopt; de sfeer, het eten, mooie wijnen en de geweldige architectuur. In Colombia werden zij positief verrast: ze konden er veilig reizen en bezochten o.a. de stad Medellín waar, volgens Monique, de mooiste vrouwen rondlopen. Ook Curaçao is een bron van inspiratie voor haar: het aangename klimaat, de heldere warme zee en de diversiteit aan culturen.

Het werk van Monique van Doorn is een hommage aan de schoonheid en mystiek van de vrouw...

Monique van Doorn
www.sensualartbymonique.com

Kunstenares Monique van Doorn wil graag vrouwen laten zien hoe mooi ze zijn

Eng echt

Hyperrealisme (ook: fotorealisme of superrealisme) is een stroming in de postmoderne schilderkunst en beeldhouwkunst uit de jaren 60 en 70 van de twintigste eeuw. In deze figuratieve stijl wordt de werkelijkheid op een zo realistisch en neutraal mogelijke manier weergegeven.

Wonderbaarlijke meubels van Roy van Rijt

20

Door *Mariska Sens*

Bezoeker van de Dutch Design Week hebben zich kunnen verwonderen over de grote hoeveelheid meubelontwerpers die hun kunsten vertoonden. Ook het werk van Roy van Rijt die samen met andere ontwerpers het "Cabinets of Curiosity" vormde: een zogenaamde designer-makers collective was prominent aanwezig.

Vorm, kleur en hergebruik

Een grote opvallende schuine kast viel tussen alle bruine houten meubels. Dit is de kast van Roy van Rijt, meubelontwerper die zijn opleiding in Mechelen doorliep. De schuine paarse vorm die van kleur veranderd is een bijzonder gewaagd ontwerp voor een kast. Helemaal als je goed kunt zien dat de kast uit verschillende lagen is opgebouwd. "Tegen een muur stond een stapel deuren. Toen kreeg ik ineens een eureka moment", vertelt Roy. "Ik heb alle deuren geschuurd en geplamuurd met pasta om de gaten van de sloten op te vullen. Maar ik heb het wel zo gedaan op een manier om te benadrukken dat het losse deuren zijn geweest die nu één geheel vormen. Aanvankelijk had ik houten planken in de kast aangebracht, maar heb ik toch onlangs die planken vervangen door glazen platen, waardoor de vorm nog beter zichtbaar is".

De vorm is spannend gemaakt. Het lijkt net alsof de glazen platen schuin liggen, maar een rond bekertje laat zien dat de planken helemaal waterpas zijn bevestigd. De kast helt schuin naar achter. Het is eigenlijk bijna meer een kunstobject om te zien dan een kast waarin je boeken of servies zou willen stallen, maar daar is de kast toch echt wel voor bedoeld.

21

Roy van Rijt werkte al eerder met oud hout. Toen hij hoorde dat een sportzaal zou worden gesloopt, heeft hij geregeld dat hij de oude tropisch houten parketvloer er uit mocht halen. De vloer bleek zo degelijk, dat plank voor plank er uit halen niet mogelijk was, dus heeft hij met een cirkelzaag grote planken gezaagd. En ook toen had hij een "eureka moment", door fraaie tafels te maken van de vloerdelen waarop de strepen van de oude gymzaal nog zichtbaar bleven. De tafels hadden veel aftrek en

hij heeft er ook meerderen aan liefhebbers in binnen- en buitenland verkocht. Nieuwsgierig naar nog meer werk van meubelontwerper Roy van Rijt, dat kunt u terecht op zijn website of bij het designers collectief.

www.menkesdriek.nl

Een lievelingstas als een getijdenboek

22

Er is een mooie overlap tussen de Gelderland Biënnale en de erkenning die Kinke Kooi (Leeuwarden, 1961) is toegekomen voor haar werken.

Door: *Angelica Obino*

Kinke won de Jeanne Oosting prijs 2016 op grond van de eigenzinnigheid, de vakmanschap en de constante kwaliteit van haar werk.

Dit wordt dan ook benadrukt in Museum Arnhem door een diversiteit van haar kunne waaruit een koestering spreekt en een groot begrip van geven en nemen.

Ze gelooft in de kracht van het subtiele en het ongewone van het bijzondere in het alledaagse. In haar werk spelen ruimte-innemende vormen die elkaar omarmen of verdringen; uitdijen of inkrimpen, een grote rol.

Ook is het werk van een hoge technische kwaliteit.

Ze besteedt minutieus aandacht aan ieder detail en dat is dan ook te zien.

Voor een serie tekeningen voor de Gelderland Biënnale met als onderwerp Living and Giving (zie hiernaast) ging Kinke in gesprek met museumdirecteur Saskia Bak.

Beider fascinatie voor het begrip "gastvrijheid" wordt gesymboliseerd in de serie.

Kinke zag een universum aan symbolen in de lievelingstas van Saskia en gaf toe aan haar drang om het concept tas uit te diepen. Uit de rijke hoeveelheid tekeningen en collages spreekt een vrouwelijkheid en openheid maar ook een verleiding tot blijven kijken naar dat nieuwe wereldje dat de uitgesponnen beelden representeert.

Er wordt een beeld in de tekeningen en collages opgebouwd van een vrouw met een volledig leven.

Een vruchtbaar leven, een sensueel leven maar ook een pragmatische vrouw die van schoonheid houdt maar ook verbonden is met haar omgeving.

Er is een mystiek ontstaan door de wijze waarop Kinke het nuttige praktische item (de tas) verbeeld.

De onbeduidendheid van de wattenstaafjes en de aanwezigheid van de glanzende parels maken het tot een religieuze ervaring waarin relikwie en moderniteiten samenvloeien in een organisch geheel.

<http://www.kinkekooi.com/>

23

De wonderkamers die haar werken vormen worden enigszins verklaart op de eerste verdieping in de koepelzaal waar men een uitstalling vindt van al de items die haar ter inspiratie hebben gediend. Een feest van herkenning en erkenning.

Getekende wereld

Veel Kunstenaars doen het, schetsjes en aantekeningen maken zonder vooropgezet plan of idee. Het is meestal niet de bedoeling om ze te tonen aan een groot publiek. Soms is de uitdrukingskracht van de spontane ongepolijste schetsjes zo groot dat dat zonde is. Via social media kan er heel pretentieloos en gemakkelijk gedeeld worden.

Door: Geertje Geertsma

Inktober

Een jaarlijks terugkerend fenomeen op Instagram en de manier om dagelijkse schetsjes te delen, is meedoen aan @Inktober. Dit evenement is in bedacht door @JakeParker en het vindt plaats gedurende de maand oktober, dus 31 dagen en 31 tekeningen. Het principe is simpel:

- 1) Maak een tekening met inkt
- 2) Post het online
- 3) Gebruik de hashtags #Inktober en #inktober 2016 (volgend jaar 2017)
- 4) Herhaal dit iedere dag

Je moet helaas nog wel even wachten om mee te doen tot oktober 2017

That's it! Now go make something beautiful

Bij de Lidl (Annelotte Fellinginger voor Inktober)

Annelotte Fellinginger

Op een stormachtige zondagmiddag ben ik op bezoek bij Annelotte Fellinginger in Leeuwarden waar zij haar atelier aan huis heeft. Annelotte heeft in 2009 de docenten opleiding aan Academie Minerva

afgerond en daarna ging ze drie jaar naar de Klassieke Academie in Groningen. Ik heb Annelotte leren kennen tijdens 'Into the Wild' te Dachten, een tentoonstelling waar werk van ons allebei hing. Zij toonde daar een serie IJslaanse landschapjes die zij maakte tijdens een werkvakantie. Op haar website zijn deze landschapjes en nog veel meer te vinden. Zie: www.annelotte-fellinginger.nl

Zijspiegel (Annelotte Fellinginger voor Inktober)

Ik wist niet van het bestaan van Inktober tot ik Annelotte Fellinginger op Instagram ging volgen. Zij deed mee aan Inktober, voor het tweede opeenvolgende jaar.

Vensterbank (Annelotte Fellinginger voor inktober)

Annelotte tekent alles wat los en vast zit met een dagelijkse regelmaat. Ze is een geoefende kijker en ze voelt een interne drive om de wereld om haar heen vast te leggen. Door haar ogen krijgen gewone objecten en alledaagse handelingen door het Fellingingersausje, een andere kwaliteit. Annelotte houdt niet van deze uitdrukking, die op de academie als een mantra werd gebruikt, maar deze andere kwaliteit kan omschreven worden als 'alledaagse schoonheid'.

Het aanrecht als er geen bezoek komt (Annelotte Fellinginger voor Inktober)

De schetsboekjes van kunstenaars, ook die van Annelotte, zijn directe waarnemingen en reflecties, zoals beschrijvingen in een dagboek, maar dan 'geschreven' in beeld. Deze schetsen zijn de meest intieme beelden van kunstenaars want ze zijn ongepolijst, ondoordacht en intuïtief. Annelotte is toeschouwer van haar eigen bestaan.

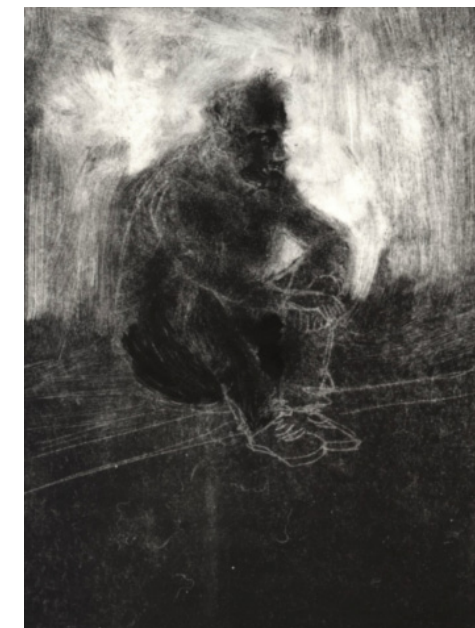
Als ik kijk naar de grote hoeveelheid schetsboekjes en dummy's komt bij mij de vergelijking met een fotograaf naar boven die de wereld door de lens beter kan verteren dan rechtstreeks. De tekeningetjes en schetsjes vormen als het ware een gefilterde hanteerbare werkelijkheid. Het zijn voor Annelotte daarnaast de voorlopers van meer uitgewerkte en minder persoonlijke universelere beelden. Het zijn de zandkorrels waar de parels uit ontstaan.

Oma in het ziekenhuis (Annelotte Fellinginger voor Inktober)

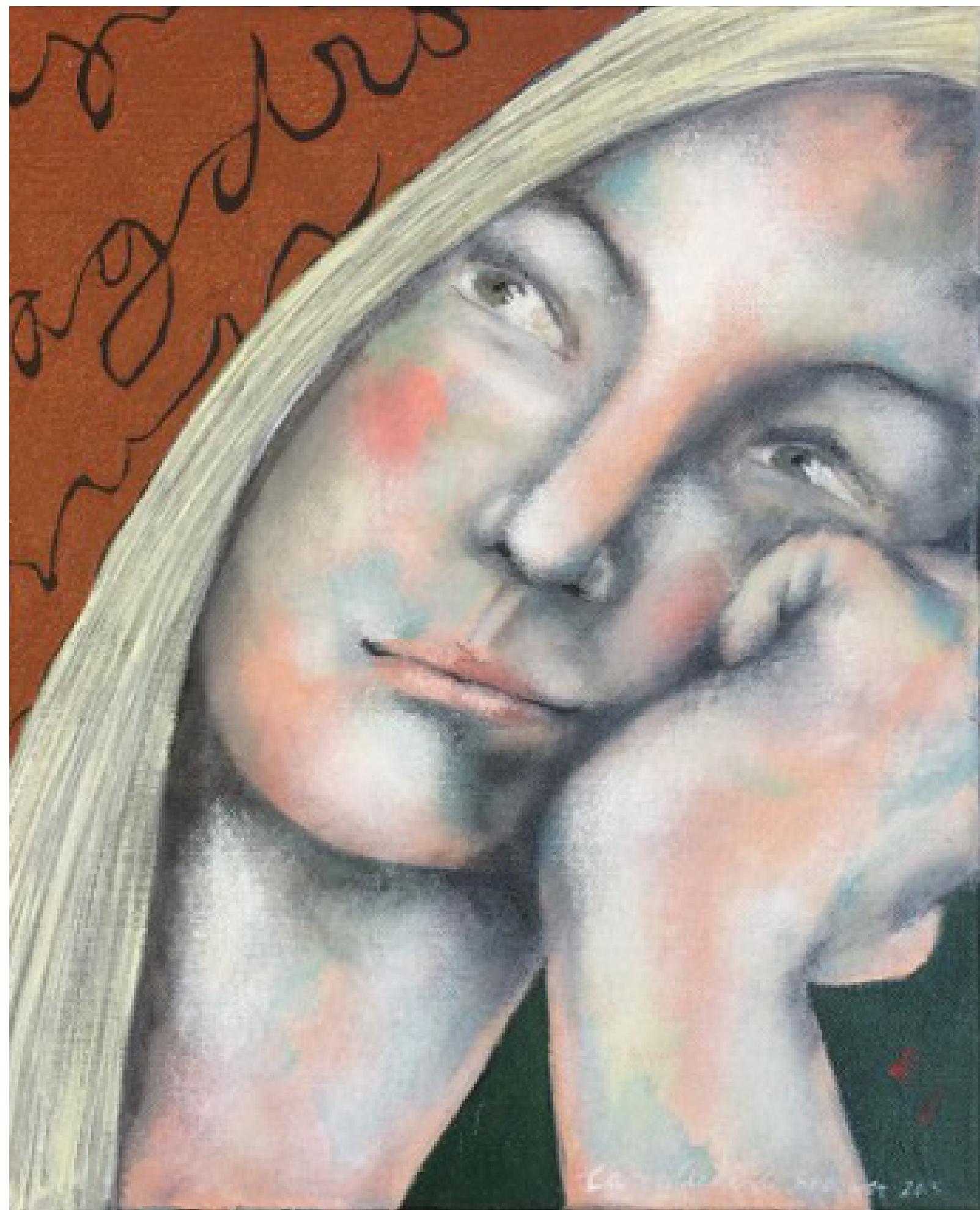
Gestolen beelden noemt Annelotte haar tekeningen omdat zij momenten pakt en mensen schetst die daar niet om vragen maar die haar op dat moment raken. Soms komt het heel dichtbij zoals de ziekenhuisopname van haar oma. Annelotte reageert met beeld op wat zij waarneemt en wat er gebeurt. Dat kunnen ook TV-beelden zijn, want ook die maken deel uit van de dagelijkse realiteit.

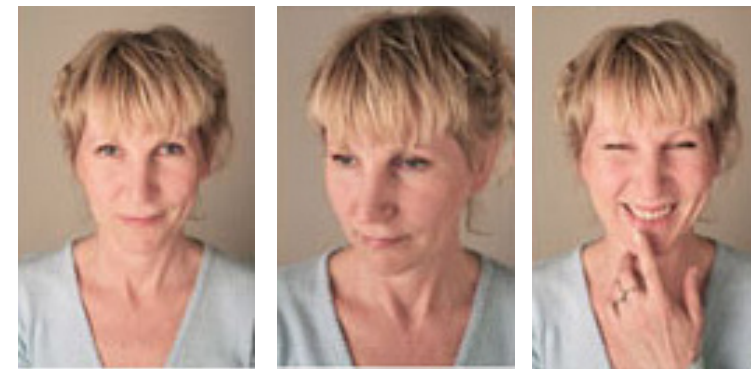
De Jungle van Calais (Annelotte Fellinginger voor Inktober)

Doordat de informatie vanuit de hele wereld direct toegang krijgt tot onze persoonlijke leefwereld, krijgen we in de tijd waarin we nu leven, gemakkelijk een unheimisch gevoel. Deze beelden omzetten in haar eigen beeldtaal is voor Annelotte een manier om de werkelijkheid te ordenen en te verwerken, en hierbij blijft het niet.

Voor Annelotte is beeld scheppen en beeld delen een vorm van communicatie met diezelfde wereld en het is ook 'iets doen'. De wereld overspoelt ons ermee, en dit is Annelotte's antwoord.

Carolien de Brouwer combineert Klimt, Modigliani en Pablo Picasso

door Mariska Sens

Tijdens de Dutch Design Week waren ook de schilderijen van Carolien de Brouwer te bewonderen. Prachtige figuratieve vrouwfiguren die allemaal asymmetrisch zijn neergezet op het schilderdoek.

Inspiratie haalt Carolien uit de werken van beroemde schilders als Gustav Klimt en Pablo Picasso en ook de stijl van Amedeo Modigliani is herkenbaar, maar toch op een heel eigen wijze.

Carolien heeft eerst veel gereisd na haar studie aan de grafische school, maar in Gambia na een lange tocht, had ze het in één keer gehad met het rondtrekken. "Ik was er helemaal klaar mee. Ik wilde weer dichterbij mezelf komen en dat moest gewoon weer in mijn eigen land gebeuren", meende zij.

Na een lange loopbaan als ontwerper bij Philips Design is zij in 2000 als zelfstandig kunstenaar in Strijp S van start gegaan. Daar heeft ze een groot atelier, dat bomvol schilderijen hangt met mooie expressieve vrouwen. Carolien: "Mijn schilderijen zijn sterk autobiografisch. Ze vertellen mijn verhaal met hoogte en dieptepunten. Met een zachtheid van 'fluisterlijnen' benader ik de vrouwelijkheid op doek."

Interpretatie

Toch blijft er voor de kijker genoeg ruimte over voor een eigen interpretatie en emotie. Het zijn beeldverhalen van Carolien persoonlijkheid en innerlijk leven, die bij veel mensen een "a ha reactie" op roepen.

De schilderes heeft een hoge productie: soms iedere week een nieuw schilderij. Zij werkt met acrylverf die met een droge kwast wordt opgebracht, waar-

door poederachtige lagen ontstaan. Haar kunst geeft ze ook door aan leerlingen die schilderlessen bij haar volgen, maar ook doceert zij als vrijwilligster bij psychiatrische patiënten.

Voorlopig heeft Carolien nog ideeën genoeg voor haar schilderdoeken. "Ik heb zoveel inspiratie dat ik mijzelf af en toe niet kan bijhouden. Er zijn zoveel verhalen in mijn hoofd", merkt ze tenslotte vrolijk op.

Gelukkig maar, want haar werk is zeer de moeite waard om een bezoekje aan haar atelier in Strijp S af te leggen in de voormalige apparatenfabriek van Phillips verdieping 5 aan de Torenallee 32.

Voor meer informatie kijk op haar website over onder meer haar werk, cursussen en grote afbeeldingen op muren of op behang.

www.caroliendebrouwer.nl

Realistische dierenportretten geschilderd op veren

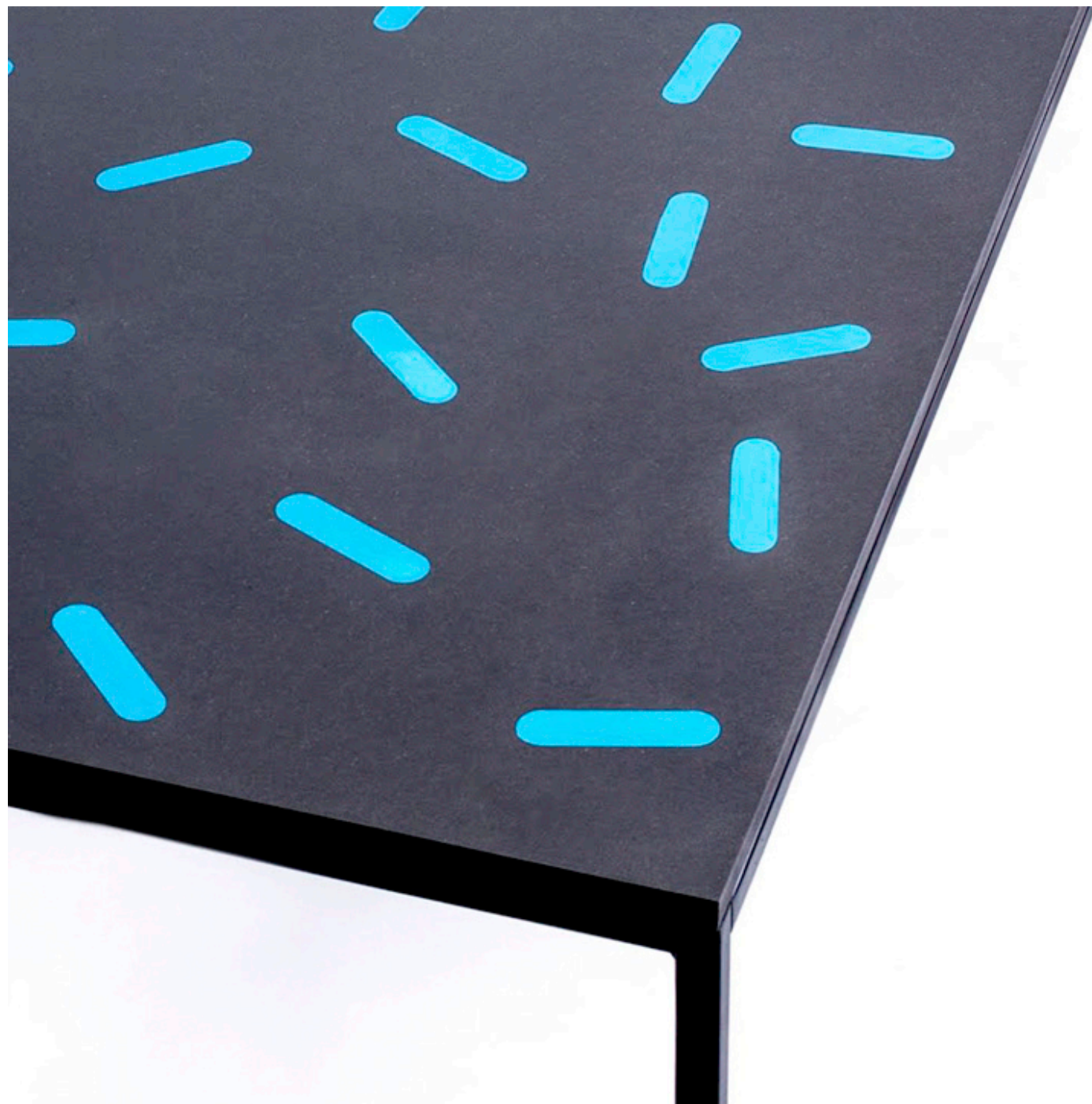

Krystle Missildine, maakt kunstwerken op veren. "Ik ben altijd al dol geweest op het creëren van kunst en schilderijtjes," Mijn nieuwe obsessie is het beschilderen van veren. Ik vind het een uitdaging om verschillende lagen verf op zo'n fragiele ondergrond te combineren.

Hoewel ze het als een uitdaging beschrijft, lijkt het beschilderen van veren haar moeiteloos af te gaan. Krystle weet de prachtigste, meest realistische kunstwerken op een veer af te beelden. Ongelooflijk knap, toch?

Lex Reerink maakt grafische kunst in tafels

De jonge grafisch ontwerper Lex Reerink uit Breda was ook naar Eindhoven gekomen naar de Dutch Design Week om zijn nieuwste producten te laten zien. Kleurrijke krukjes en kleine bijzettafels met typografische figuren van zijn hand stonden uitgesteld in één van de gangen van de oude Phillips fabrieken op Strijp S.

Door Mariska Sens

Computer gestuurde frees

Drie jaar geleden studeerde Lex Reerink af aan de Kunstacademie St Joost in Breda en sindsdien timmert de jonge kunstenaar zelfstandig aan de weg. Tijdens zijn studie doorliep hij een stage bij een fablab in zijn woonplaats en van deze stageplek kreeg hij later het aanbod om met een computer gestuurde frees te experimenteren.

"Ik vond het een uitdaging om zoveel mogelijk onderdelen te halen uit één mdf plaat. Van te voren had ik goed nagedacht over het ontwerp, want als je zo'n computer zou huren dan kost je dat al snel 100 euro per dag. Gelukkig mocht ik een paar dagen vrij gebruik maken van de frees met aller nieuwste technieken", vertelt de jonge kunstenaar enthousiast.

Hij koos er voor om zoveel mogelijk krukjes te maken die uit meerdere delen werden opgebouwd. Lex: "Het lijkt alsof je krukjes op kunt vouwen, maar dat is gezichtsbedrog." Ze zijn heel stevig en hebben geen voor de hand liggende vorm gekregen en zijn vooral ook leuk door de felle kleuren waarin ze zijn uitgevoerd.

Vloeibare kunststof

De jonge kunstenaar ging nog meer experimenteren met de kostbare computer frees. Hij gebruikte zwarte mdf platen en freesde grafische tekeningen in de platen. De platen schuurde hij vervolgens af en goot daarna vloeibare kunststof in de uitgefreesde tekeningen. "Daarna moest ik de platen weer licht opschuren zodat de motieven duidelijk in de plaat tevoorschijn kwamen. Dat was best spannend, want ik mocht absoluut niet te veel er van af schuren! Zo heb ik

meerdere lagen opgebouwd en iedere keer moest ik weer goed opletten. Dat was een tijdrovend karwei want iedere laag kunststof moest minstens een dag drogen. Uiteindelijk ontstond een gave stijl gemaakt met een mooie techniek", meent Lex.

Voor meer informatie :
www.lexreerink.nl

Postcard | follow your own path'

Ketting | 'Crystals' 1.1 Turina Jewellery

Poster | Puntigepracht

FOUR STORIES

Four Stories is een online concept store, met daaraan vier thema's per jaar gekoppeld. Vandaar ook de naam 'Four Stories'. Elke 3 maanden zal er een nieuw thema gelanceerd worden en dus ook een nieuw product assortiment en nieuwe visuals. Ik wil upcoming lifestyle mer-

ken een platform bieden om te kunnen groeien. Naast werk van anderen verkoop ik ook eigen werk. Four Stories is naast een online concept store ook een inspiratie platform. Met het beeld dat ik voor elk thema maak wil ik een verhaal vertellen en de bezoeker hierin meenemen.

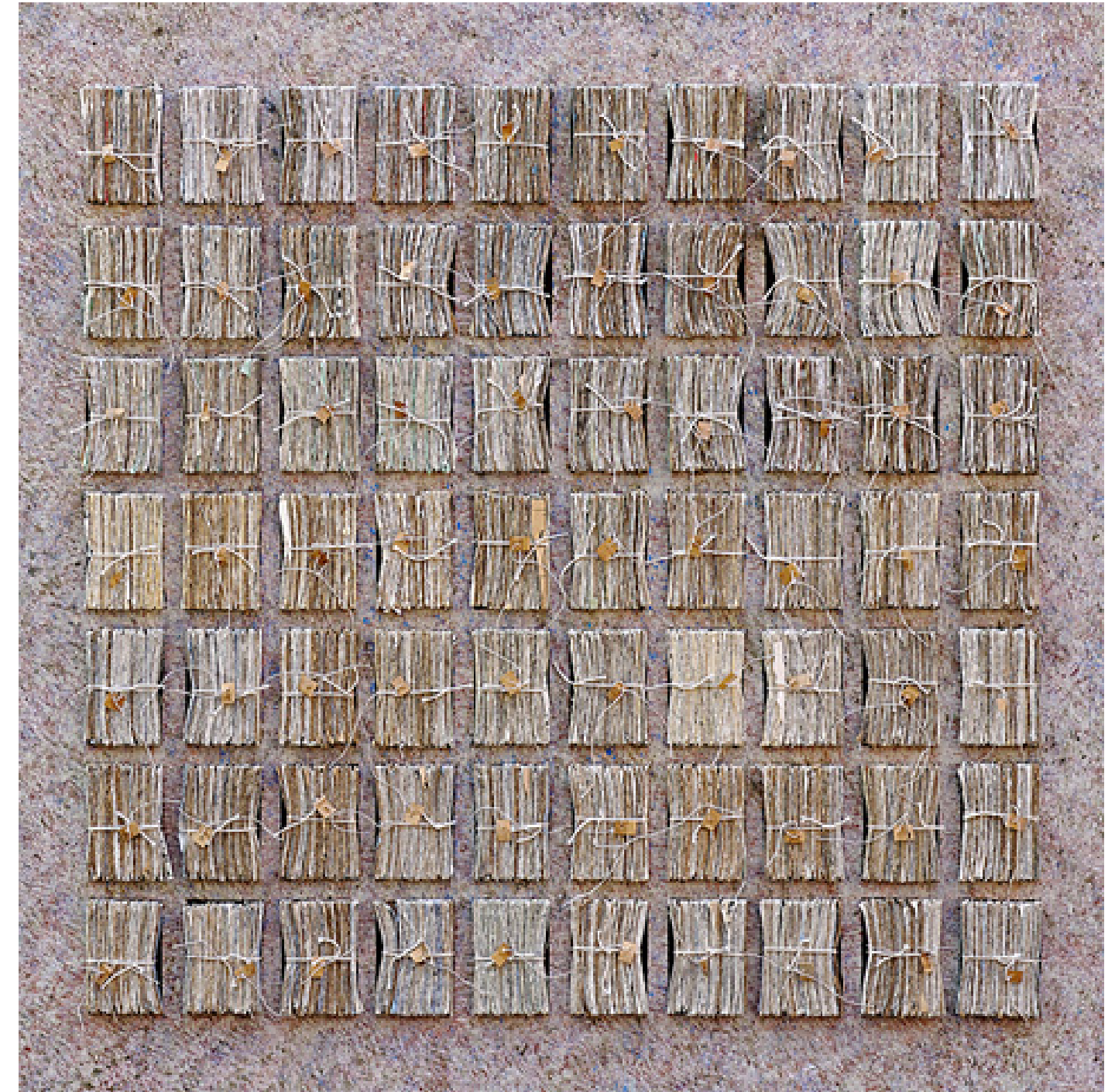
Evil eye earrings | Goud

Limited Edition | Calathea Medaillon

Theedoek | 'Dots' zwart

Oude Muziek

Papierrelief, gemaakt van oude bladmuziek; uitgespeelde partituren. Gescheurd en gebundeld.

Wilhelmina van Beek Zoutewelle (<http://bit.ly/2gYRjGf>)

voor meer info: www.fourstories.nl

Binnen Mongolie

In 2016, mei-juni, heb ik gereisd in China, door de grensgebieden in het noorden met Mongolie, wat wordt genoemd: Binnen Mongolie.

Door: Dorothee Bavinck (Fotograaf)

Het is er leeg. Onherbergzaam. Je kunt er dagen rijden over verharde en onverharde wegen met zo hier en daar een nederzettinkje waar wat leven lijkt te zijn. In deze leegte staat een wrak van een auto op een hoog betonnen voet langs de weg als een schrikbeeld, voor wat er gebeuren kan door te rijden met drank

op, of door te hard rijden, of te lang achter het stuur zitten op een kaarsrechte weg. Ik ben op weg naar de Barain Jaran woestijn. Na 10 uur rijden, ergens aan de linkerkant van de weg zie je wat heuveltjes, die allengs hoger worden. Ik nader de woestijn. De hoogste zandduinen op de

wereld komen hier voor: 500 meter hoog, louter zand. Het gebied is 49.000 vierkante kilometer groot. De hoge en middelhoge duinen 'lopen' niet. De zandkorrels, hebben in de loop der duizenden jaren van hun bestaan een harde laag kunnen vormen. Alleen het oppervlakkige zandlaagje verwaait. De lage

duinen verwaaien wel degelijk en zijn de oorzaak van desertificatie van de aangrenzende gebieden. Een tocht van 2 dagen in een 4w drive dwars door deze woestijn is een belevenis. Het is alsof je op een ruige zee vaart. Snelle afwisseling van steil omhoog en weer steil naar beneden, vlak voor de top snelheid terugnemen, om op

de top direct weer te versnellen, terwijl de bochten, vaak scherp genomen, de jeep ver doen overhellen naar hetzij links hetzij naar rechts. De eerste dag is het grijs weer. De duinen hebben een indifferente kleur geel. De tweede dag schijnt de zon en dit licht verandert de natuur geheel. De contouren van de duinen worden

zichtbaar. Je ziet door de zonschienen hellingen, schaduwplekken, je ziet diepte, hoogte. De door de wind ontstane patronen in het zand geven, zo ver het oog reikt een ritmisch beeld, als muziek. Als een hallucinatie.

>>

A thing of beauty is a joy forever

Vera Cauwenberghs kiest resoluut voor zuiver figuratief werk. Mensen hebben van nature de neiging om de wereld rondom zich te verklaren. Mensen streven naar het brengen van orde in chaos. Het lijkt alsof die zogenaamde moderne, vooruitstrevende kunst vaak het omgekeerde doet: het absurde benadrukken, chaos scheppen, mensen verontrusten. Het lijkt pijnlijk duidelijk dat, gesteld dat kunst een afspiegeling is van wat er in de maatschappij leeft, de maatschappij erg ziek is. De mensen die de maatschappij vormen, worden dan ook niet gespaard: depressie is één van de meest voorkomende ziektes

in onze westerse samenleving. In deze tijd waar we voortdurend door de media met onze neus op alle negatieve dingen gedrukt worden is de belangrijkste boodschap die de kunst kan brengen die van het mooie van de kunst op zich (kunst om de kunst in tegenstelling tot kunst om de titel). Vaak wordt beweerd dat schoonheid een kwestie is van smaak. Maar net zoals we ruiken of iets afschuwelijk stinkt of een heerlijke geur heeft, kunnen we mooi van lelijk onderscheiden. Ook dat is ons met onze genen meegegeven. Mensen preferen bijvoorbeeld een zekere symmetrie in een gezicht, om maar

iets te noemen. Natuurlijk is er een verschil in wat mensen het mooiste of het lelijkste vinden. Meer dan ooit is er nood aan schoonheid. Hopelijk komt na een eeuw van lelijkheid eindelijk de waardering terug voor schoonheid. Immers: "A thing of beauty is a joy forever" (Keats)

<http://bit.ly/2h6hjxa>

Nieuw uit België bij www.onlinekunstenaars.nl

Mie Ghesquiere

Naast studies en werk was ik altijd creatief bezig in verschillende media. In 1993 ben ik gestart met keramiek. Antoon Van Eygen was mijn eerste leraar keramiek, Kasumi Katagiri leerde me potten draaien op het wiel. Kennis en kunde werden bijgeschaafd door het werken in keramiek ateliers en het volgen van workshops in België, Nederland, Frankrijk, Filippijnen en Thailand. In 2004 verhuisden we terug naar Thailand en leerde ik Adjaan Somthavin Urasyanadana kennen. Ze leerde me heel wat bij over pottendraaien, keramiek, Thailand en het leven in het algemeen. Samen met andere keramisten startten we in 2005 de groep clay moves.

Ik nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen in Bangkok, Thailand en Taiwan. Solo tentoonstelling 'Mie and the Clay, a dance of shapes conducted by water'. Budji living, Bangkok Mei 2010

In 2011 verhuisden we terug naar België.

Eenmaal in België startte ik mijn eigen kunsthuis 'Tussenin' - een keramiek atelier, een galerie. Ook in België-Nederland en Frankrijk nam ik deel aan verschillende groepstentoonstellingen en kunstevenementen.

<http://bit.ly/2hnlfJf>

Claudia Baertsoen

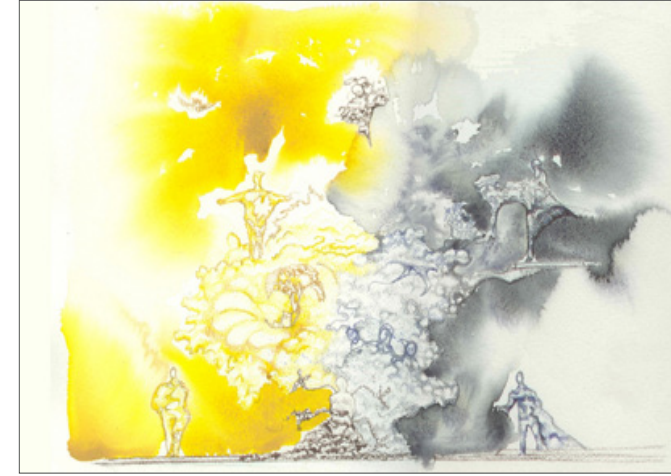

Mijn doel is mensen gelukkig maken. Dit doe ik door schilderijen te maken die zo bijzonder kleurrijk, creatief en inspiratievol zijn dat je er blij van wordt. Ik ben Claudia Baertsoen en heb een aantal jaren les gevolgd bij een bekende schilderes 'Kiliche'. Bij haar heb ik allerhande technieken geleerd en nu gebruik ik het in mijn eigen werken.

Schilderen op canvas met een flinterdun laagje zijde. Heel speciaal! Daarom zijn de kleuren zo intens. Verder is het afgewerkt met acryl verf. Alle schilderijen zijn unieke stukken.

<http://bit.ly/2gEW5Gc>

Steven Dalving

Steven Dalving vindt zijn antwoord in de rijkdom van de natuur: mens, dier en plant.

Hij is geboren op 30 januari 1978 in het Paardekraal Hospitaal te Krugersdorp in Zuid-Afrika. Dit land met zijn natuurlijke rijkdom is zijn moederland. Het vormt hem vanuit de bodem. Als jong kind is hij al gedreven om zijn omgeving weer te geven op papier. Aan zijn allereerste werkjes is al te zien dat Steven een goed waarnemingsvermogen heeft naast een rijk ontwikkelde fantasiewereld. Zijn eerste werken reflecteren de macht en praal van de natuur.

Nadat hij in 1995 zijn Matric (humaniora) diploma behaalt, keert hij samen met zijn ouders en zus terug naar België, hun vaderland. Daar kan hij verder studeren aan het Henry van de Velde-instituut te Antwerpen. Dit ontwikkelt hem op het vlak van theoretisch en abstract denken. De rijke cultuur en de oude stad vermengen zich met zijn naïeve kijk op de wereld. Steven gaat experimenteren met techniek en mediums zoals potlood, pastel en acryl en ook met zijn lievelingsmedium ... aquarel. Zo weerspiegelt hij de prachtige natuur en dierenwereld als compensatie voor zijn sterk abstracte en rationele studies ...

<http://bit.ly/2gdNxVv>

Paul Destaercke

De liefde voor schilderen ontstond in de maand juni 2015. Het bewonderen van schilderijen doet hij al jaren met liefde, maar een eigen creatie had hij nooit eerder geprobeerd. De moed om zelf te schilderen is mede gegroeid uit gezondheidsproblemen gedurende zijn leven. In de maand september 2014 (op 58 jarige leeftijd) werd ontdekt dat Paul lijdt aan de ziekte van Parkinson; een aandoening die niet geheel onwaarschijnlijk is voor een persoon op leeftijd. Hijzelf ondernam meteen de nodige stappen om de ziekte aan te pakken; en er werd hem verteld dat hij een hobby moest zoeken om zijn stress in kwijt te geraken. Zo heeft Paul gedurende een aantal maanden, als autodidact, technieken gezocht om zijn ziekte onder controle te houden in combinatie met schilderen. Half juni 2015 voelde hij dat hij klaar was om het penseel in handen te nemen. De zoektocht naar technieken van de afgelopen weken hadden hem volledig overtuigd om aan de slag te kunnen gaan met waterkleuren, acryliel en olieverf. Na een aantal maanden maakte Paul enorm veel vooruitgang, en verdiepte zich in verschillende takken van het kunstschilderen. Het behalen van een prijs bij een wedstrijd (in zijn thuisland België) hebben zijn perceptie van kleuren en zelfvertrouwen alleen maar verder doen groeien.

<http://bit.ly/2hnr9tP>

Opvallend werk deze week op Facebook

Close up of 'somewhere you are nowhere'
Gemaakt door Basto (basto@basto-elbers.com)

Wie de schoen past trekke hem aan

Kunstenares Gwen Murphy maakt sculpturen van schoenen.
Ze verzamelt oude schoenen en bewerkt ze tot prachtige kunstwerken. Daarvoor gebruikt ze klei en acrylverf.

Gratis!

te downloaden in de App Store
de kunst-App:
onlinekunstenaars

met meer dan 4.000 kunstwerken